

Introit: *Zaradoval jsem se, když mi řekli: Půjdem do Hospodinova domu! A naše nohy již stojí ve tvých branách, Jeruzaléme. Jeruzalém je zbudován jako město semknuté v jediný celek. Tam nahoru vystupují kmeny, Hospodinovy to kmeny, Izraeli na svědectví, vzdát Hospodinovu jménu chválu. Tam jsou postaveny soudné stolce, stolce Davidova domu. Vyprošujte Jeruzalému pokoj: Kéž v klidu žijí ti, kdo tě milují! Kéž je na tvých valech pokoj, kéž se tvé paláce těší klidu! Pro své bratry, pro své druhy vyhláší: „Budíš v tobě pokoj!“ Pro dům Hospodina, našeho Boha, usilují o tvé dobro. (Ž 122)*

Píseň 246

Modlitba

Čtení: 1. Královská 3, 16-28

Píseň 260

Text kázání: **Kdo nenese svůj kříž a nenásleduje mne, není mne hoden. Kdo nalezne svůj život, ztratí jej; kdo ztratí svůj život pro mne, nalezne jej. (Matouš 10, 38-39)**

Milí přátelé, bratři a sestry,

jak správně porozumět tomuto výroku Pána Ježíše? Myslíme, že bylo pro Pána Ježíše jednoduché směřovat k Jeruzalému, aby tam na sebe dobrovolně vzal kříž? Pán Ježíš tak jako každý z nás měl svobodu volby. Mohl svůj život na této zemi žít a dožít pouze pro sebe. On ho ale nechtěl žít pro sebe. Ježíš věděl, že je Boží Syn, věděl, že je ten dokonalý Beránek. Věděl, že když On obětuje svůj život, když svůj život ztratí, tak ho nalezne. A že když ho ztratí pro nás, tak proto, abychom i my našli život v Kristu, tedy život věčný.

Svým křížem nám Pán Ježíš vlastně ukázal příklad, jak plnohodnotně žít svůj život. My můžeme svůj život prožít pouze pro sebe ve svém sobectví. Můžeme se pokusit svůj život žít jen pro zábavu, můžeme se pokusit získat co nejvíce muziky za málo peněz, můžeme se zařídit pouze pro sebe a to tak, abychom nemuseli vystupovat z komfortní zóny. Můžeme být neteční k potřebám druhých, můžeme myslet pouze na své potřeby a vyhovovat svým žádostem. Pokud chceme ale takovýto život, pak počítejme s tím, že v tomto případě nejsme hodni se nazývat křesťany. Protože Pán Ježíš říká: **Kdo nenese svůj kříž a nenásleduje mne, není mne hoden.**

Bratři a sestry, to není o tom, že se máme nechat fyzicky ukřižovat anebo dobrovolně zemřít jako mučedníci. Je to o postoji. O přístupu k vlastnímu životu. Pán nám v tom je příkladem. A v tomto postoji Jej máme následovat! On nasazuje svůj život ve prospěch druhých. A pokud máme být hodni Krista a následovat Ho, pak tedy právě v tom, že nebudeme chtít svůj život žít pouze pro sebe. Protože sobec nejenže zůstane sám, ale ztratí i svůj život. Ta druhá část Ježíšova výroku o tom mluví: **Kdo nalezne svůj život, ztratí jej; kdo ztratí svůj život pro mne, nalezne jej.** Myslím, že výstižněji to napsali autoři Bible, Slova na cestu: **Každý, kdo by si chtěl život zachovat pro sebe, ztratí ho. Kdo mi odevzdá svůj život, ten ho získá.** Použité slovo v originálním řeckém překladu u slova „nalezne“ je slovo *eurón*. Jeho význam ovšem není pouze „nalezne“, nebo „zachová“ život pro sebe, ale i slovo opatří. To mi přijde velice zajímavé, když si uvědomíme, že v Evropské unii je nejčastější měnou euro. Tedy prostředek k zaopatření se. Čili bychom to mohli volně také přeložit, ten, kdo si zaopatřuje svůj život pro sebe, ten jej nakonec ztratí.

Víme, bratři a sestry, že dnes abychom zaopatřili rodinu, tak musíme vydělávat. Ovšem zde je to o tom postoji. To co dělám, k čemu svůj život směřuji, dělám to proto, abych se měl dobře především já? Případně má rodina? Kolik rodin dnes žije pouze pro sebe? Je to tak v pořádku? Pán Ježíš nás vyzývá, abychom nežili pouze pro sebe. A zároveň nás před takovými postoji a životem varuje. Protože moc dobře ví, že **kdo si chce zaopatřovat život pouze pro sebe, tak nakonec svůj život ztratí. Kdežto kdo si odřiká ve prospěch druhých, ten nalezne skutečný život.** Jednak ten věčný, ale i zde. Radost z toho, že jsem mohl obdarovat druhé. Nebo se podílet na nějaké službě pro Boží království, službě potřebným. Radost z toho, že jsem mohl finančně podpořit církev nebo sociálně slabé, nebo projekt, který přinesl ovoce. Nově obrácené v Kristu Ježíši. To je ten nový život. Nalezení nového života. Nalezení pravého smyslu života. Protože žít sobecký život sám pro sebe končí v hořkosti, v nespokojenosti. V napruzenosti. Kolik lidí se dnes rozčiluje nad banalitami? Kolik jich je nevděčných? Člověka nic neuspokojí, zůstává-li ve svém sobectví a žije-li pouze pro sebe. A tak nás Pán Ježíš zve na mnohem lepší cestu. **Kdo mi odevzdá svůj život, ten ho získá.** Kdo se odřekne života pro sebe a bude ho žít pro Krista, ten získá jeho pravou

podstatu, pravý smysl, chuť žít. A získá také nejen společenství bratrů a sester, společenství Boží rodiny, ale získá i celé nebe! **Kdo ztratí svůj život pro mne, nalezne jej**, praví Pán.

Milí přátelé, tento princip ztráty a zisku života můžeme nalézt i v tom dnešním známém starozákonním příběhu. Povšimněme si, že ve sporu o jedno živé dítě přicházejí před **Šalomounův soud dvě nevěstky**. Nevěstky zpravidla nežijí v Božím požehnání. Pokud provozují prostituci, žijí vlastně v hříchu. Na druhou stranu nemůžeme o nich říct, že Pán Bůh je potrestal, za to jak žijí. A kdybychom tak smýšleli, tak proč zemřelo jen jedno dítě, proč nezemřelo i to druhé? Smrt dítěte jedné z nich mohla být spíše nešťastná událost. Obě ale přichází a hádají se o jedno dítě. Jedna o druhé tvrdí, že **ta druhá své dítě v noci, když spala, zalehla a udusila. A když si toho všimla, tak děti vyměnila**, aby měla u sebe to živé. To co se stalo je jistě velmi bolestné, avšak odsoudit matku, které se stala taková nešťastná věc, by bylo jistě nepatřičné. To, co je ale velmi závažný problém, je její následné jednání. Svůj život pokazila a tak, aby sobě ulevila a aby jí bylo dobře, tak uškodí té druhé. Aby její bolest utichla, způsobí bolest jiné. Zde myslí tedy sobecky na sebe. Jak jednáme my, když máme nějakou těžkou věc v životě? Jak jednáme, když máme nějaké trápení? Abychom si ulevili, tak naložíme druhým? Anebo tiše a s pokorou vezmeme ten svůj kříž a jdeme? Vytvářím kolem sebe dusno, aby ti druzí věděli, že mi není dobře, anebo po vzoru Krista s křížem na zádech vše vkládáme do Božích rukou? Následujeme tedy Pána Ježíše anebo ne?

Šalomounův rozsudek v tak těžké věci, kde zní tvrzení proti tvrzení beze svědků, ukazuje vlastně už na Boží soud. A o něm je přece psáno, že všechno skryté vyjde najevo. „**Podejte mi meč a rozdělte dítě ve dvě. Jednu polovinu dejte jedné a druhou polovinu druhé.**“ Tak zněl podivuhodný Šalomounův rozsudek. Mnohé to asi velmi překvapilo. Ovšem ten meč, ten zde symbolizuje, že bude odděleno dobré od špatného. Mečem je i Boží slovo, o kterém je řečeno: **Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce.** A přesně to se stalo i na tom Šalomounově soudu. Ten meč zde hrál svou velkou a významnou roli. Pronikl do duše obou matek a rozsoudil myšlenky i touhy srdce. Pravá matka se projevila tak, že se raději zřekne svého dítěte ve prospěch té druhé. Jen proto, aby její dítě zůstalo naživu. Raději než aby našlo smrt, tak ať raději žije i za cenu, že jeho matka se bude trápit. Ta druhá nevěstka ovšem nedokázala potlačit svou bolest a přeměnila ji v hrůzostrašný výrok: „**Ať není ani moje ani tvoje. Rozetněte je!**“ Ačkoliv bolest a výčitky ze ztráty vlastního dítěte byly pro tuto ženu velmi těžké, tak tady vidíme, jak je její srdce velmi sobecké. Když nemám já, tak ať nemáš ani ty! Je mi líto, že i dnes jsou mnozí lidé v takovém otroctví. Když jsou sami nešťastní, tak nepřejí druhým nic dobrého. Není mi dobře, tak já se postarám, ať je zle i tobě! Pokud člověk neopustí vězení vlastního sobectví, tak v těchto poutech vlastně už teď nežije, nepoznává radost ze života a ve svém sobectví i zhyne.

Ta pravá matka nám ale ukazuje lepší cestu. Je ochotna své dítě dát té druhé, a obětovat své vlastní štěstí jen proto, aby její dítě zůstalo naživu. A díky svému postoji nakonec získá své dítě zpět. Podobné to bylo i u Mojžíšovy matky. **Aby malého Mojžíše uchránila životu, zřekla se ho, pustila ho po vodě, aby ho našla egyptská princezna a osvojila si ho.** A tak to taky bylo. Ovšem Mojžíšova matka svého syna přesto vychovala, neboť egyptská princezna si ji najala jako kojnou. A nejlépe to nakonec vidíme u Nebeského Otce. On je ochoten obětovat svého jediného Syna, aby nezískal zpět jen Jeho, ale zachránil i nás.

A ještě jedno poučení nakonec. To dítě, které mělo být rozpůleno a tak usmrceno, je vlastně symbolem nového života. Můžeme nový život získat, když se zřekneme toho starého. Když budeme mít postoj té pravé matky. Pokud ale budeme mít postoj té druhé ženy, pak vezme, že to není skutečný život. Protože žít ho jen tak napůl, v tom pravý život není, stejně tak jako v pülce dítěte. A neplatí to pouze ve vztahu k Bohu, nežít napůl s Bohem, ale naplno. Platí to i do ostatních vztahů kolem nás. Amen. Modlitba
Píseň 711

Slovo posláni: Filipským 3, 7-11

Požehnání: Hospodin je tvůj ochránce, Hospodin je ti stínem po pravici. Ve dne tě nezasáhne slunce ani za noci měsíc. Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život. Hospodin bude chránit tvé vycházení a vcházení nyní i navěky. Amen Píseň 416